

Nike Farida: "Panna młoda", t. 1. libijskiej trylogii "Róża Pustyni"

Libia pod rewolucyjnymi rządami Kaddafiego - w coraz bardziej podzielonym ideologicznie społeczeństwie muszą odnaleźć się polskie rodziny, które los rzucił do nieznanego, rządzącego się swoimi prawami kraju. W jaki sposób islamski świat ukształtuje charakter młodych braci bliźniaków, zawsze nierówno traktowanych przez pochłoniętą pracą zawodową matkę? Jak z nowym życiem poradzi sobie nastoletnia dziewczyna, która cierpi z powodu rozbicia rodziny? Czy radykalna społeczność zaakceptuje związek Araba i Amerykanki?

Barwna, pełna licznych retrospekcji opowieść, pozwalająca poznać rodzinne dzieje kilku pokoleń. Towarzysząc bohaterom w fascynujących podróżach, staniemy pod Ścianą Płaczu, przemierzmy Saharę, a także będziemy mogli podziwiać imponujące wieżowce Nowego Jorku. Wszystko to przyprawione aromatyczną kolendrą, zabarwione wspaniałą egzotyczną roślinnością, z miarowym nawoływaniem muezzina w tle. (opis wydawnictwa)

Nike Farida - Polka, która wychowywała się w Libii. Uczyła się w arabskiej szkole dla dziewcząt, z której została relegowana za to, że nie salutowała Kaddafiemu. Młodość spędziła wśród gościnnych Arabów, w libijskich domach, gdzie nauczyła się gotować arabskie specjalności, tańca brzucha i malować ręce henną; na pachnących kurkumą, miętą i kardamonem soukach; na pływaniu w gorącym morzu, udziale w wykopaliskach archeologicznych, odkrywaniu zatopionych miast. Samodzielnie przejechała garbusem tysiąc kilometrów po Saharze. Na jej oczach Libia, kraj ropą i miodem płynący, zmieniła się w ziemię spływającą krwią. Przez wiele lat pracowała w branży PR i filmowej w amerykańskich korporacjach. Jest historykiem sztuki, a jej ukochani malarze to Vermeer i Caravaggio. Farida - `jedyna, niepowtarzalna` - nazwała ją arabska przyjaciółka Salha, która zginęła podczas Libijskiej Wiosny w 2011 roku.

Z recenzji podpisanej Malineczka74:

Autorka wspaniale przedstawiła emigracyjną rzeczywistość osób udających na placówkę do arabskiego kraju. Bohaterowie z czasem wtapiają się w tamtejszą rzeczywistość, poznają kulturę i zwyczaje, jakie panują na Bliskim Wschodzie, ale i są naoczni obserwatorami rozgrywającej się na ich oczach burzliwej historii państw leżących na południowym brzegu Morza Śródziemnego. Tak, historia jest bardzo mocno wpisana w fabułę tej książki, co również bardzo lubię. Nike Farida zdecydowanie inaczej niż inne autorki przedstawiła świat arabskich kobiet. Nie są one nieszczęśliwe, bite czy ciemiężone przez mężów. Żyją w dostatku, cieszą się luksusowymi towarami, a gotowanie sprawia im wielką radość. Owszem, żyją w swoim świecie, na weselu bawią się w swoim gronie, mają wydzieloną część domu do dyspozycji, ale nie wydają się nieszczęśliwe czy smutne. Libijczycy zaś to przystojni mężczyźni, którzy potrafią być romantyczni, ale i mocno angażują się w Świętą Wojnę i terroryzm. Zagłębiając się w tę lekturę mamy okazję znaleźć się na arabskim weselu, zakosztować życia w Rzymie, pobyć pod Ścianą Płaczu. Odbić wycieczkę na Saharę, odkryć czar pustyni, zasmakować w bogactwie arabskiej kuchni i poznać zwyczaje jakie obowiązują w państwach islamskich.